

Велина. (Взема слушалката) Да, да. ще му каже. (Чакайте) Обещалъ си на Дружеството нѣщо. Ето, говори.

Смилъ. (Взелъ слушалката) Да, да. ще дойда. Ето тръгвамъ

Смилъ. Нѣма да се бавя много. Искамъ преди да замина, да поговоря съ Запрянь. Хайде, до виждане. (Излиза).

(Велина почва да дорежда некролозитѣ)

II.

(Явява се Слава).

Слава. Разбра ли, че подиръ всѣко зло иде добро! (ржвуа се) Е, хайде: честито избавление. . . Па и честита министерша!

Велина. Речи я!

Слава. Не бивай толкова скромна. Запрянь ще бжде министъръ. Всички говорятъ това. Само слушай какво: Запрянь да вземе финмнсиитѣ или градежитѣ,

Велина. Защо?

Слава. Защото тамъ пада. Пъкъ да не излѣзешъ глупава, като онази, дето се похвала, че мжжъ ѝ, като министъръ въ две години едва икономисълъ нѣколко милиона

Велина. Иде ми да се изсмѣя!

Слава. Сега нека използвамъ случая.

Велина. Какво?

Слава. Като стане Запрянь министъръ.

Велина. (Засмива се). Рибата въ рѣката а ти вече. . .

Слава. То е опечено. И ти говоря, като на министерша. Та, моятъ приятелъ иска да бжде премѣстенъ въ нѣкоя легация. За това те моля да бжде чутъ. Той каго е въ Европа моята се улесняза.